

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

17.9.2008

B6-0427/2008

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniami Rady i Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli Graham Watson, Bernard Lehideux, Gérard Deprez, Hannu Takkula, Jean Marie Beaupuy, Luigi Cocilovo, Marian Harkin, Sophia in 't Veld, Ona Juknevičienė, Elizabeth Lynne, Jules Maaten i Viktória Mohácsi

w imieniu grupy politycznej ALDE

w sprawie pakietu socjalnego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie pakietu socjalnego

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecna prezydencja francuska Unii Europejskiej powinna poświęcić więcej uwagi polityce zatrudnienia i spraw socjalnych, skoro zamierza obwieścić rok 2008 rokiem „wznowienia Europy społecznej”,
- B. mając na uwadze, że celem „odnowionej agendy społecznej” przedstawionej przez Komisję Europejską jest pogodzenie postępu społecznego z polityką wolnorynkową oraz skuteczną konkurencją w ramach projektu europejskiego; mając na uwadze, że obowiązująca strategia lizbońska UE zakończy się w 2010 r.; mając na uwadze, że już teraz należy podjąć głęboką refleksję nad przyszłą strategią UE na rzecz zwiększenia wzrostu i zatrudnienia zgodnie z naszą agendą społeczną,
- C. mając na uwadze, że odnowiona agenda społeczna mogłaby przyczynić się do poprawy postrzegania UE przez obywateli, gdyż proponuje ona rozwiązania dotyczące codziennego życia obywateli i ich dobrobytu,

W sprawie odnowionej agendy społecznej

1. uważa, że odnowiona agenda społeczna powinna zostać uznana za pierwszy krok na drodze do poświęcenia przez Komisję wzmożonej uwagi kwestiom socjalnym oraz dążenia do Europy społecznej, jakiej pragną obywatele; zaznacza jednak, że tzw. „pakiet socjalny” składa się z szeregu nielegislacyjnych komunikatów, sprawozdań i zaleceń, których wynik – z punktu widzenia wspierania postępu społecznego w całej Unii Europejskiej – musi być oszacowany i nadzorowany;
2. domaga się jednakże dodatkowych informacji na temat społecznych usług użyteczności publicznej, ponieważ prawna niepewność co do nich osiągnęła obecnie rekordowy poziom, co doprowadziło do interwencji Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości; podkreśla, że tworzenie ram prawnych nie należy do sędziów, a do prawodawców;

W sprawie przeciwdziałania dyskryminacji

3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja występuje z wnioskiem dotyczącym horyzontalnej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji poza miejscem zatrudnienia; wyraża zadowolenie z faktu, że proponowana dyrektywa rozszerza obowiązujące ramy prawne, uwzględniając wszelkie rodzaje dyskryminacji – nie tylko dyskryminację rasową, ale również dyskryminację ze względu na wiek, niepełnosprawność, orientację seksualną, religię – oraz zakres obowiązywania nie ograniczający się już jedynie do miejsca pracy, ale obejmujący również dostęp do towarów i usług oraz ich dostawy, ochronę socjalną, świadczenia socjalne i edukację; jednakże zaznacza, że dyrektywa zostanie przyjęta w oparciu o podstawę prawną (art. 13

TWE), która niestety marginalizuje całkowicie Parlament Europejski, jako że Rada podejmie decyzję jednogłośnie; nawołuje Komisję i Radę do zapewnienia przyjęcia tej dyrektywy bez opóźnień i należytego uwzględnienia opinii Parlamentu Europejskiego przedstawionych w wielu sprawozdaniach, a w szczególności w ostatnim sprawozdaniu w sprawie postępów dokonanych w dziedzinie równych szans i niedyskryminacji w UE (transpozycja dyrektyw 2000/43/WE oraz 2000/78/WE) oraz przyszłych sprawozdań Parlamentu Europejskiego w sprawie szczegółowych propozycji zawartych w pakiecie socjalnym;

4. podkreśla potrzebę wzmocnienia części tekstu dotyczących potrzeby wprowadzenia zakazu dyskryminacji w świadczeniu usług ubezpieczeniowych osobom niepełnosprawnym i starszym, wymogu wprowadzenia odpowiednich usprawnień dla osób niepełnosprawnych, dodatkowych informacji dotyczących przypadków, w jakich bezpośrednia dyskryminacja ze względu na wiek jest uzasadniona oraz potrzeby zdefiniowania pojęcia „wieku”, obok wyjaśnień określających dokładnie, jakie dobra i usługi zostaną objęte zasięgiem dyrektywy;
5. nawołuje Komisję Europejską i Radę do dokładnego rozważenia potrzeby wprowadzenia środków towarzyszących, takich jak wypracowanie obszernej, obowiązującej w całej UE definicji niepełnosprawności, by zapewnić objęcie zasięgiem dyrektywy wszystkich niepełnosprawnych osób w UE; w związku z powyższym wzywa Komisję Europejską do opracowania wytycznych stosowanych w dziedzinie edukacji, odnoszących się do kwalifikowania dzieci jako osób niepełnosprawnych lub wymagających specjalnego toku nauczania;
6. wzywa do kontynuacji procesu podpisywania, zatwierdzania i ratyfikacji Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, w tym jej fakultatywnego protokołu, i przypomina, że po dokonaniu przez Wspólnotę ratyfikacji Konwencji wszelkie proponowane akty prawne Wspólnoty dotyczące niedyskryminacji muszą być w pełni zgodne z wymogami Konwencji; przypomina Radzie o skierowanym przez nią podczas nieformalnej konferencji ministerialnej poświęconej problemowi niepełnosprawności w czerwcu 2007 r. wniosku do Komisji o uruchomienie europejskiej strategii na rzecz skutecznego wdrażania Konwencji;
7. wzywa Komisję Europejską do przygotowania sprawozdania w sprawie sytuacji osób transseksualnych w UE i krajach ubiegających się o członkostwo w niej, obejmującego zwłaszcza kwestie wykluczenia społecznego, dyskryminacji na rynku pracy i w służbie zdrowia oraz przypadki brutalności policji;
8. wyraża żal, że proponowana dyrektywa pozostawia znaczną lukę w ochronie prawnej przed dyskryminacją, szczególnie dlatego, że zawiera szereg odstępstw i wyjątków związanych z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem i zdrowiem publicznym, działalnością gospodarczą, stanem cywilnym i rodzinnym, prawami reprodukcyjnymi, edukacją i religią; wyraża niepokój, że wspomniane „klauzule zwalniające” zamiast do zakazu dyskryminacji, mogą zostać wykorzystane do kodyfikacji istniejących dyskryminacyjnych praktyk, w szczególności wobec kobiet i mniejszości seksualnych; przypomina Komisji, że dyrektywa musi być zgodna z obowiązującym orzecznictwem w dziedzinie praw mniejszości seksualnych, a w szczególności z orzeczeniem w sprawie

Maruko

9. zauważa, że w dziedzinie edukacji, mediów, ochrony socjalnej innej niż zabezpieczenia socjalne oraz świadczeń socjalnych dyrektywa 2004/113/WE w sprawie dyskryminacji ze względu na płeć zapewnia niższy poziom ochrony niż ten proponowany w dyrektywie (COM (2008)426); przypomina, że celem proponowanej dyrektywy jest wyeliminowanie hierarchii motywów i zapewnienie równego poziomu ochrony przeciwko dyskryminacji bez względu na leżący u jej podstaw motyw;
10. żąda, że dyrektywa nie wzmocni odpowiednio pozycji organów propagujących równe traktowanie, tak by zapewnić, że posiadają one odpowiednie zasoby, uprawnienia, niezależność i kompetencje;
11. żąda, że proponowana dyrektywa nie porusza szerzej zjawiska wielokrotnej dyskryminacji, która ma poważny, a często niedoceniany wpływ na integrację społeczną;
12. uważa, że w dyrektywie nie poświęca się wystarczającej uwagi dyskryminacji w szkołach, mając na uwadze długotrwałe negatywne konsekwencje takiej dyskryminacji na rozwój osobowy i zdrowie, perspektywy na rynku pracy i integrację społeczną;
13. nawołuje Komisję, by w świetle wyroku ETS z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie C-303/06 dotyczącej opiekunów będących ofiarami dyskryminacji ze względu na pokrewieństwo z osobą niepełnosprawną, podjęła odpowiednie działania w celu zapewnienia ochrony takich opiekunów przed dyskryminacją oraz wspierała państwa członkowskie w podejmowaniu kroków koniecznych do zapewnienia poszanowania orzeczeń sądów;

W sprawie transgranicznej opieki zdrowotnej

14. wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja ostatecznie przedłożyła wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej egzekwowania praw pacjentów korzystających z transgranicznej opieki zdrowotnej, co stanowi pierwszy ważny krok w kierunku utworzenia wolnego europejskiego obszaru dla pacjentów; podkreśla znaczenie tej dyrektywy dla zapewnienia ram określających prawa i obowiązki pacjentów oraz podmiotów świadczących usługi zdrowotne; przypomina, że pacjenci powinni być uprawnieni do korzystania z usług medycznych w innych państwach członkowskich UE, nie martwiąc się o ich koszty, bezpieczeństwo czy jakość; uważa, że niezmiernie istotne jest, by dyrektywa została przyjęta przed upływem mandatu obecnego Parlamentu;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do informowania obywateli o przysługujących im na mocy traktatu prawach do zwrotu wydatków za korzystanie z transgranicznych usług zdrowotnych, które to prawa zostały już wielokrotnie potwierdzone przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości; uważa, że dostępność właściwej informacji jest kluczowa dla zapewnienia równego dostępu do transgranicznych usług opieki zdrowotnej wszystkim pacjentom, jako że niepewność prawna zawsze działa na niekorzyść tych jednostek, które posiadają niewiele środków do życia;
16. nawołuje Komisję do wywarcia na państwa członkowskie nacisku, by opracowały one skuteczne polityki w celu zapewnienia dostępu osób nieubezpieczonych do systemu opieki zdrowotnej;

W sprawie europejskich rad zakładowych

17. wyraża zadowolenie, że Komisja zaproponowała przekształcenie dyrektywy w sprawie rad zakładowych, ponieważ w czternaście lat po przyjęciu obowiązującej obecnie dyrektywy rady zakładowe zostały stworzone w niewiele ponad jednej trzeciej przedsiębiorstw objętych jej zakresem; wyraża zadowolenie z lepszego zdefiniowania pojęć „informacji” i „konsultacji” oraz poprawy i doprecyzowania warunków pracy europejskich rad zakładowych; zaznacza jednak, że należy przeanalizować dokładnie ten tekst, by upewnić się, że podczas restrukturyzacji prowadzone są konsultacje z pracownikami oraz że rady zakładowe dysponują wszelkimi informacjami i środkami niezbędnymi do znalezienia odpowiedzi na wszelkie kwestie, często bardzo techniczne;

W sprawie integracji społecznej i ubóstwa

18. odnotowuje cel Komisji, jakim jest poprawa widoczności i metod pracy w ramach Strategii UE w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej oraz zacieśnienia współpracy z innymi kierunkami polityki;
19. wzywa jednak Komisję i państwa członkowskie do lepszego wykorzystania otwartej metody koordynacji oraz znalezienia nowych sposobów wymiany danych, informacji i najlepszych rozwiązań w dziedzinie ochrony społecznej, integracji społecznej, przeciwdziałania dyskryminacji i zdrowia;
20. popiera propozycję Komisji dotyczącą ustanowienia celów ograniczenia ubóstwa w następnym etapie realizacji unijnej strategii na rzecz integracji społecznej i ochrony socjalnej;
21. zwraca się do Komisji o przedstawienie komunikatu w sprawie wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego w państwach członkowskich, który jest jednym z kluczowych instrumentów wdrażania unijnej strategii na rzecz integracji społecznej i ochrony socjalnej;

W sprawie funduszu dostosowania do globalizacji

22. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący uproszczenia stosowania procedur w zakresie europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji oraz skuteczniejszego promowania wymiany doświadczeń i dobrych rozwiązań między państwami członkowskimi; nawołuje Komisję do zapewnienia lepszego funkcjonowania funduszu poprzez uwzględnienie nowych kryteriów, takich jak zmiany klimatyczne, oraz poprzez rozszerzenie zasięgu europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji na przypadki redukcji na mniejszą skalę, z korzyścią dla państw członkowskich posiadających małe i wyizolowane rynki pracy; żałuje, że państwa członkowskie wahały się wykorzystać środki pochodzące z tego funduszu do zapewnienia natychmiastowego wsparcia zwalnianym pracownikom;
23. wzywa Komisję, by przed opublikowaniem następnego sprawozdania rocznego na temat funduszu dostosowania do globalizacji, określiła jasne wzorce i kryteria oceny wyników osiągniętych w przypadkach, gdy wsparcie finansowe pochodziło z tego funduszu;

W sprawie Romów

24. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji w sprawie instrumentów i polityki Wspólnoty dotyczących integracji Romów; ponownie podkreśla potrzebę podjęcia intensywniejszych działań na rzecz integracji Romów w dziedzinie edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa; ponawia apel o przyjęcie strategii i planu działania na rzecz mniejszości romskiej, by zapewnić wspólne działanie instytucji unijnych, państw członkowskich i władz samorządowych na rzecz zwalczania dyskryminacji Romów i zapewnienia ich integracji;
25. nawołuje Komisję i Radę do zagwarantowania, że obawy Parlamentu Europejskiego i odpowiednich organizacji pozarządowych oraz zobowiązania podjęte przez Komisję w związku z inicjatywą „Dekada Integracji Romów” zostaną wzięte pod uwagę, oraz że dyrektywa w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji zostanie przyjęta bez opóźnień;

W sprawie uczenia się przez całe życie i mobilności.

26. uważa, że należy potraktować jako kwestię priorytetową uczenie się przez całe życie, by wspierać wchodzenie na rynek pracy osób bezrobotnych oraz osób będących ofiarami dyskryminacji;
27. uważa, że działania służące wspieraniu mobilności studentów i praktykantów powinny zostać wzmocnione, by stanowić podstawę dla coraz większej elastyczności i mobilności przyszłych pracowników;
28. wyraża ubolewanie, że w niektórych państwach członkowskich poświęca się zbyt mało uwagi i środków na zwiększenie dostępu do możliwości kształcenia dorosłych, szczególnie dla pracowników starszych i słabo wykwalifikowanych; nawołuje państwa członkowskie do bardziej czynnego korzystania z funduszy strukturalnych, a w szczególności z europejskiego funduszu społecznego, w celu wspierania rozwoju infrastruktury i strategii nauczania dorosłych;
29. wzywa państwa członkowskie do rozszerzenia zakresu i zwiększenia inwestycji w kapitał ludzki oraz do przystosowania systemów kształcenia i szkolenia zawodowego do nowych umiejętności i wymogów rynku pracy;
30. wzywa Radę i Komisję do dokonania przeglądu proponowanego harmonogramu przyjęcia zalecenia Rady w sprawie mobilności młodych wolontariuszy w całej Europie, by przewidzieć odpowiedni czas na przedstawienie przez Parlament opinii do tego zalecenia;
31. zauważa, że Europejski Rok Wolontariatu stanowiłby skuteczne narzędzie realizacji działań przedstawionych w zaleceniu Rady dotyczącym mobilności młodych wolontariuszy w Europie;
32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i parlamentom państw członkowskich.